

Publicerad 2009-02-28 20:27 av Caties

Låt eller text som jag skrivit,vet inte riktigt om det bara e en text eller låt...

Även Kärleken Dör....

1. När jag träffade dig var du som en sjö ute i öknen, staden nära mil från öknen, det jag sökte. Tyvärr var det en synvilla för nu när jag närmar mig börjar det försvinna. Jag trodde att sjön var sann och att jag skulle ha mer tur, att jag skulle raka milen till stan, att sjön verkligen fanns.

Ref. Soldaterna närmar sig med vapen i hand och hundar på sidorna. Morrande hundar med fruktansvärt magra magar. Nu behöver jag sjön till ork, orken att springa ut till stan där jag kan få hjälp och skydd, men soldaterna är redo. Snart kommer jag tyvärr att falla.

2. Varför just jag? Varför just nu? Jag kan inte inse det, jag kommer inte få någon hjälp, hur mycket jag än hoppas. Staden är borta, säkert tyst och struntar i allt runtom, precis som vanligt. Sjön vill inte, visar sig för andra men inte för mig. Jag har funnits för länge och hoppats för mycket.

Ref. Soldaterna närmar sig ännu mer med sina morrande hundar. Hundarna med dess magar som gör revbenen fruktansvärt tydliga, usch! Jag som älskat hundar så, varför märker dem inte det, varför? Vapnerna riktar mot mig och vapnerna laddas. Jag behöver sjön till ork, orken att springa milen ut till staden, fast staden inte finns, livet är väl ändå slut? Soldaternas vapen knäpper och jag fller, hoppas att du tar emot mig men tyvärr gör du inte det...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Caties med Poeter.se id #27669 innehar upphovsrätten